

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

BŘEZEN 2023

358

BŘEZEN 2023

1	st	1. postní týden	
2	čt	1. postní týden	
3	pá	1. postní týden	<i>první pátek</i>
4	so	1. postní týden	(sv. Kazimír)
5	ne	II. NEDĚLE POSTNÍ	
6	po	2. postní týden	
7	út	2. postní týden	(sv. Perpetua a Felicita)
8	st	2. postní týden	(sv. Jan z Boha)
9	čt	2. postní týden	(sv. Františka Římská)
10	pá	2. postní týden	(sv. Jan z Ogilvie)
11	so	2. postní týden	
12	ne	III. NEDĚLE POSTNÍ	
13	po	3. postní týden	
14	út	3. postní týden	
15	st	3. postní týden	
16	čt	3. postní týden	
17	pá	3. postní týden	(sv. Patrik)
18	so	3. postní týden	(sv. Cyril Jeruzalémský)
19	ne	IV. NEDĚLE POSTNÍ	
20	PO	SV. JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE	SLAVNOST
21	út	4. postní týden	
22	st	4. postní týden	
23	čt	4. postní týden	(sv. Turibius z Mongroveja)
24	pá	4. postní týden	
25	SO	ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	SLAVNOST
26	ne	V. NEDĚLE POSTNÍ	
27	po	5. postní týden	
28	út	5. postní týden	
29	st	5. postní týden	
30	čt	5. postní týden	
31	pá	5. postní týden	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezekantp@centrum.cz

První strana obálky: Postní motiv (internet)

Draží farníci a milí čtenáři,

na konci minulého měsíce jsme vstoupili do doby postní, která nás připravuje na největší svátky celého liturgického roku – Velikonoce. Od Popelčiny středy slyšíme výzvu k obrácení a pokání, jako prostředky k proměně nejen našeho srdce, ale veškerého jednání. Naše lidská zkušenost nám jasně říká, že proměna vyžaduje veliké úsilí a někdy se nám dokonce zdá, že je skoro nemožná. Tváří v tvář našim ubohým silám a již tolika selháním v sobě neseme určitou malomyslnost, jestli se nám to vůbec někdy může podařit. Avšak všichni víme a jsme o tom přesvědčeni, že pokud se má nějaká proměna v našem životě odehrát, je to výsledek osobního boje ve vzájemné spolupráci s Boží milostí. Jedno bez druhého je neoddělitelné. Musíme vést boj ať chceme nebo ne. Bez boje není vítězství, ale při boji člověk občas musí snést nějaký ten šrám, bolest, těžkosti různého druhu.

Současná velmi smutná a devastující válka na Ukrajině, nám jasně ukazuje, co všechno jsou válčící strany ochotny obětovat jen proto, aby zvítězily. Vyzdvihují se hrdinské činy statečnosti, které mají povzbudit a motivovat i druhé, aby se i oni nebáli a bojovali s větším nasazením a záníceností. Jak je bolestivé a zarmucující, když slyšíme o tolika padlých a zraněných, kteří jsou důsledkem válečného konfliktu. Zkusme to převést do duchovní sféry. S jakým nasazením a s jakou připraveností k oběti bojujeme my o proměnu našeho křesťanského života, která nezahrnuje zájmy pozemské, ale rovnou celou věčnost. Důsledky pozemské války jsou strašlivé, protože narušují přirozený pozemský život v těch nezákladnějších parametrech. Avšak jednou tato válka skončí buď dohodnutým mírem anebo smrtí těch, kteří se v ní přímo anebo i nepřímo angažovali. Ale v duchovním boji se jedná o dosažení stavu, který nikdy neskončí, protože Bůh je věčný a stejné tak i naše nesmrtelná duše.

Výzva k obrácení a pokání nám má tuto základní pravdu opět připomenout a tím nás nasměrovat k jádru křesťanského povolání. I my jsme vyzváni vést každodenní nekompromisní a mnohdy krutou válku s našimi slabostmi a hříchy a odporovat pokušením všeho druhu. Nenechat se nalákat na mnohdy velmi laciné nástrahy, které způsobují náš odklon od Toho, který je alfou a omegou nejen lidského života, ale celého stvoření. Ve válce každá strana strojí léčky, aby nachtala nepřítele do svých „návnad“, a pak ho zničila. Je proto třeba být velmi obezřetný, aby se nepříteli nepodařilo oklamání, které by mohlo mít fatální důsledky. Stejně tak je to i v duchovním životě. Být stále ve střehu a bdít znamená nikdy nezanechat úsilí o spojení s naším Pánem tedy život v milosti posvěcující. „Až budou lidé říkat: Je pokoj a bezpečí, tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. ...Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a střizliví“ (1 Tes 5,3-6). Prostředky bdělosti jsou nám velmi dobře známé, ale je potřeba jich statečně a věrně využívat a neomlouvát se, že je to na nás příliš anebo, že mám již osobní život dostatečně náročný.

Proto je velmi dobré obnovit seznam malých a velmi konkrétních sebezáporů a předsevzetí, které nám pomáhají v intenzivním boji proti naší slabé přirozenosti a zároveň umožňují růst v ctnostech, které nás přibližují k Ježíši Kristu v heroickém úsilí konat dobro. Nakolik investujeme do boje v době postní a do proměny každodenního všedního života, natolik budeme s radostí sklízet plody při slavení velikonočních svátků.

Radost je plodem lásky, ale pravá láska je plodem upřímné a velkorysé oběti v odevzdání sebe sama. Zde máme vzor života Ježíše Krista, který se za nás vydal až do krajnosti na dřevě kříže abychom byli jednou provždy vykoupeni ze své padlé přirozenosti a mohli dosáhnout plného a věčného společenství s Ním. Kéž nám letošní doba postní pomůže udělat opět rozhodný krok v našem putování do Božího království a dodá potřebné statečnosti pro boj o naše posvěcení.

Požehnanou dobu svatopostní vám v modlitbě vypošuje P. Vít

Připomenutí zpovídání v době postní

Pondělí, středa, čtvrtek, pátek – od 17:25 před mší sv. u sv. Prokopa

Úterý – od 16:25 před mší sv. u sv. Rocha Středa – od 6:35 po mši sv. u sv. Rocha

Sobota od 7:30 před mší sv. u sv. Prokopa

Pobožnost Křížové cesty

Pátek 3., 10., 17., 24. března vždy od 17.15 - kostel sv. Prokopa

čtvrtek 2. března	●	Výstav Nejsvětější svátosti oltární u sv. Prokopa – do 20:00
neděle 5. března	●	Sbírka na splátku farního úvěru - všechny kostely
sobota 11. března	●	Úklid kostelů po mši sv. (8:00) u sv. Prokopa
neděle 12., 19., 26. března	●	První, druhé, třetí skrutinium katechumenů mše sv. v 9:30 u sv. Prokopa
pondělí 20. března (přeloženo z 19. března)	●	Slavnost svatého JOSEFA – doporučený svátek mše sv. v 18:00 u sv. Prokopa
sobota 25. března	●	Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PANE – doporučený svátek mše sv. v 8:00 u sv. Prokopa
neděle 26. 3. 2023 15:00	●	POSVĚCENÍ KOMUNITNÍHO CENTRA u sv. Anny - Ostromečská 6, Praha 3-Žižkov Obřad Posvěcení vykoná arcibiskup pražský a primas český Jan Graubner. Sejdeme se v 15:00 na parkovišti vedle kostela sv. Anny. Pokud by bylo velmi špatné počasí, tak bychom se sešli uvnitř Komunitního centra. Všichni farníci jsou srdečně zváni, zvláště zveme všechny dobrodince a ty, kteří jakýmkoli způsobem pomáhali. <i>(více na str. 6)</i>

Farnost sv. Prokopa na Žižkově a Diakonie Broumov pořádají

HUMANITÁRNÍ SBÍRKU

pátek 24. 3. 13-18 hod.

sobota 25. 3. 10-16 hod.

v prostorách bývalého skladu Diakonie Broumov

Praha 3-Žižkov, Prokopova 4/216 - ve dvoře

Vybíráme:

Oblečení všeho druhu – letní, zimní, pánské, dámské, dětské

Domácí textil – ručníky, utěrky, povlečení, záclony

Deky, příkrývky, polštáře – i pěřové, spacáky

Nádoby – použitelné, i jednotlivé kusy **Boty** – neobnošené (z hyg. důvodů)

Hračky **Hygienické potřeby**

Prosíme také o **příspěvek na dopravu**. Sběrka je určena pro sociálně slabé jednotlivce i rodiny, domovy pro seniory, domovy pro matky s dětmi v tísní – v České republice.

Věci přinášejte v pevných obalech – krabice, igelitové tašky, pytle.

Bližší informace: tel: 736 242 333.

Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Milí farníci a přátelé,

v letošním roce 2023 při Tříkrálové sbírce vybrali naši farníci do kasiček velmi úctyhodných **121.227,- Kč**. Následně poslali další dobrodinci přes online sbírku dalších 9.520,- Kč a na účet charity přišel ještě dar 20.000,- Kč. Celkem jsme tedy vybrali **neuvěřitelných 150.747,- Kč**.

Chtěl bych všem, kteří se do sbírky jakýmkoliv způsobem zapojili, velice poděkovat za jejich obětavost. Stát na ulici (především) v mrazivých dnech a k tomu ještě třeba zpívat nebo hrát, je opravdu hrdinský výkon.

Všem mnohokrát Pán Bůh zaplat'. Z celkové částky bude přiděleno 65 % farní charitě Žižkov na její sociální projekty, a 35 % jde na sociální projekty Charity ČR.

Opravdu všem ještě jednou velké díky.

P. Vít Uher, farář

Postní kasička – 2023

Milí farníci a přátelé,

stejně jako minulé roky máme v naší farnosti i letos postní kasičku, která je umístěná vzadu v kostelích u sv. Anny a u sv. Rocha a před oltářem Nejsv. Srdce Ježíšova u sv. Prokopa. Do ní je možné dát obnos, který bude za nějaké maličkosti, které si během postní doby odřekneme z lásky ke svému Pánu i ke svým bližním.

Je to jeden z projevů našeho obrácení a zřeknutí se něčeho, co je nám milé, co máme rádi a čím alespoň trochu můžeme vynahradiť své hříchy. Například to může být odřeknutí si kávy, sladkosti, lepšího nápoje nebo pokrmu apod.

Přeji vám požehnané prožití doby postní a předem děkuji všem za podporu.

P. Vít Uher, farář

klášter
sester
Karmeli-
tek
DRASTY

Výročí úmrtí sv. Prokopa

25. března 2023 oslavíme 970. výročí smrti patrona našeho farního kostela sv. Prokopa. Liturgická slavnost tohoto světce připadá na 4. červenec.

Základní kámen kostela byl položen 30. října 1898, posvěcen kostel byl 27. září 1903 pražským arcibiskupem.

Posvěcení komunitního centra u sv. Anny

Drazí farníci a přátelé,

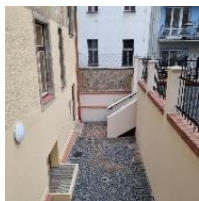

dá-li Bůh, uskuteční se v neděli 26. března od 15.00 posvěcení nově vytvořeného Komunitního centra u sv. Anny v Ostromečské ul. č. 6, Praha 3 - hned vedle kostela sv. Anny. Konečně byla dokončena oprava přízemí a suterénu, které budou sloužit jako Komunitní centrum. **Posvěcení vykoná arcibiskup pražský Mons. Jan Graubner.**

Jsem Pánu Bohu vděčný, že se již konečně završuje toto dílo, které zahrnovalo opravdu mnoho práce. Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na rekonstrukci těchto prostor, které spadají do bývalého objektu fary u sv. Anny. Všem mužům, kteří přicházeli na brigády ještě před začátkem oprav a ženám, které zajišťovaly naši „obživu“ výbornými obědy i se zákusky. Tyto práce probíhaly během doby „covidové“ a o to více si cením těch, kteří přes všechny těžkosti přicházeli pomoci. Zároveň chci poděkovat všem, kteří přispěli na opravu centra jakýmkoliv darem, který nám pomohl překonat nesnáze, do kterých jsme se dostali i z důvodu pádu banky SBERBANK, v níž jsme měli farní účet, na kterém zůstala dodnes část dotace určené na Komunitní centrum. Tato banka nám doposud zadržuje 2,5 mil Kč a zároveň jí splácíme dluh, vytvořený ještě za mého předchůdce P. M. Szaba ve výši 2,4 mil Kč. Z grantu Evropské unie jsme získali celkem 10 mil Kč bez DPH, a ale celá stavba se nakonec navýšila na 15 mil Kč i s DPH. Poslední splátka z grantu EU ve výši 2,1 mil. Kč ještě stále nebyla proplacena. Peníze by měly přijít během dubna 2023. Na darech od farníků a přátel se doposud vybralo 2,9 mil. Kč a též jsem dostal bezúročnou půjčku ve výši 1,2 mil. Kč. Z toho vyplývá, že přes všechnu snahu jsem si se souhlasem ekonomické rady farnosti vzal úvěr od Arcibiskupství pražského ve výši 5 mil. Kč, který máme splatit do 10 let. Věřím a doufám, že se nám podaří dluh splatit dříve. V každém případě musím přiznat, že na počátku, kdy se o grantu rozhodovalo, jsem netušil objem prací, které to bude zahrnovat. Opravdu velice mnoho administrativy a mnohdy každodenních drobných problémů při řešení těžkostí při výběrovém řízení anebo později i na stavbě. Nakonec nekonečná administrativa, která je nutná, aby vše mohlo být proplaceno a bylo odsouhlaseno. Nyní začne jakoby druhá fáze a sice provoz Komunitního centra.

Podmínky, které zahrnovaly dotaci, mluví o tom, že centrum má pomáhat znevýhodněným skupinám jako jsou např. uprchlíci, svobodné maminky s dětmi, postižení, senioři a ohrožená mládež. Nyní se vytváří harmonogram pro setkávání těchto skupin. Zároveň bude samozřejmě sloužit toto centrum i farnosti. Touto rekonstrukcí se završila oprava celého domu bývalé fary u sv. Anny, kde jsou nyní převážně byty v pronájmu, které přinášejí prostředky pro opravy a fungování farnosti. Do budoucna bude i tímto způsobem farnost do velké míry ekonomicky zajištěna.

Chtěl bych ještě jednou poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na této rekonstrukci i těm, kteří přispívali svou modlitbou, která není vidět, ale byla hmatatelná při řešení různých obtíží.

Všechny vás velmi srdečně zvou na slavnostní posvěcení a otevření Komunitního centra o 5. neděli postní 26. března v 15:00 do Ostromečské ul. č. 6, Praha 3.

Za vše děkuje a všem žehná P. Vít Uher, farář

PODĚKOVÁNÍ ZA BLAHOPŘÁNÍ K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Milí farníci a přátelé,

chtěl bych vám všem velice srdečně poděkovat za všechny dary, které jsem od vás obdržel při příležitosti svých 50. narozenin.

Jsem vděčný Pánu Bohu za dar života a též za dar kněžského povolání. Jsem vděčný rodičům za vše, čím mně pomohli k tomu, abych se mohl stát katolickým knězem. Bylo to mnoho obětí a zvláště skrytých, o kterých vědí jenom oni.

Zároveň jsem rád, že jsem mohl tyto své kulatiny oslavit v kruhu farního společenství, a tedy se všemi vámi farníky.

Děkuji za všechny projevy přízně a dobrodiní, které jsem za roky prožité zde na Žižkově mohl od vás zažít. Děkuji též za všechny vaše modlitby a prosím o ně i nadále abych vám mohl sloužit podle vůle Boží. Též děkuji všem, kteří mně tuto oslavu pomáhali zajistit. Velice si toho vážím.

Ještě jednou za vše děkuji a též vás ujišťuji svou modlitbou a budu se snažit i nadále vám sloužit, jak nejlépe budu moci.

Za vše děkuje a žehná P. Vít Uher

Liturgická specifika postní doby

Postní doba, jinak zvaná čtyřicetidenní půst, začíná na Popeleční středu a končí před Velikonoční vigílií na Bílou sobotu. To je celkem 46 dní – proč tedy čtyřicetidenní? Od tohoto počtu postních dní se totiž musí odečíst 6 postních nedělí, protože neděle není nikdy postním dnem.

Tato doba má i své liturgické zvláštnosti:

- liturgicky se neslaví památky
- slavnosti, pokud případnou na neděli nebo Popeleční středu, se překládají na nejbližší volný liturgický den
- svátky, pokud případnou na neděli nebo Popeleční středu, se v tom roce neslaví
- o nedělích se vynechává chvalozpěv Gloria
- ve Svatém týdnu lze liturgicky slavit pouze příslušný den týdne
- o nedělích (lze i ve všední dny) se může vložit za modlitbu Po přijímání *Modlitba na lidem*

**Výňatek z encykliky sv. Pia X.
PASCENDI DOMINICI GREGIS
proti nihilismu a relativismu v moderní filosofii
1907**

V nauce o vývoji zasluhuje zmínky to, že, ač nutnosti či potřeby k vývoji pobádají, přece by vývoj jimi pouze řízený snadno překročil hranice tradice, odvrátil se od svého původního životního principu a vedl spíše k zániku než k pokroku. Proto jistě úplněji vystihneme názory modernistů, řekneme-li, že vývoj vzniká z konfliktu dvou sil; z nich jedna pobádá k pokroku, druhá snaží se dosavadní stav udržet. — Nositelem živlu konservativního je církev, jejím základem tradice. A církevní autorita jest opravdu jejím výkonným orgánem, a sice jak dle práva — sama povaha autority vyžaduje, aby hájila svých tradic — tak dle skutečnosti; neboť autorita, jsouc vzdálena životních proměn, není popudy, nutkajícími k pokroku, nikterak aneb jen velmi málo pobádána. Naproti tomu síla, která k pokroku pudí a nejvnutřnějším potřebám vyhovuje, tají se a působí ve vědomí jednotlivců, zvláště těch, kteří prý stojí s životem v užším a důvěrnějším styku.

Tu snadno již pochopíme, proč se modernisté tak diví, jsou-li kárání nebo trestání. Co se jim klade za vinu, pokládají sami za svatou povinnost, kterou jest jim svědomitě vyplnit. Požadavků vědomí nikdo prý lépe nezná, než oni, jelikož jim blíže stojí, než autorita církevní. Proto všechny ty požadavky jsou v nich takřka zosobněny; proto jest jejich povinností, veřejně mluvit a psát. Kráčejí svou vytknutou cestou dále, kráčejí dále, ač osočování a odsuzování, a zastírají neuvěřitelnou odvážlivost rouškou farizejské pokory. A tak jednat jest jejich úmyslem a jejich taktikou; mimo to cítí potřebu zůstat v lůně církve, aby mohli pozvolna kolektivní vědomí pozměnit; při tomto tvrzení ani si nejsou vědomi, že sami doznávají, jak kolektivní vědomí s nimi se neshoduje, a že proto žádným právem se nesmějí vydávat za jeho vykladače.

Tak tedy, ctihodní bratři, nemá být dle učení a snah modernistů v církvi nic stálého, nic nezměnitelného. V té příčině ostatně nebyli bez předchůdců; oněch totiž, o kterých již Pius IX., Náš předchůdce, napsal: *Tito odpůrcové zjevení Božího do nebe vychvalují pokrok člověčenstva a opravdu s odvažnou a svatokrátěznou opovážlivostí rádi by jej vnesli i do náboženství katolického, jakoby náboženství nebylo dílem Božím, nýbrž lidským a nějakým výmyslem filosofickým, který, jako vše lidské, lze zdokonalit.* Slavnostně to vyhlásil I. Vatikánský sněm těmito slovy: „Nebylo učení víry, Bohem zjevené, jako nějaký výmysl filosofický předloženo lidskému důvtipu, aby je zdokonalil, nýbrž jako božský poklad svěřeno nevěstě Kristově, aby je bedlivě opatrovala a neomylně vykládala. Proto musí se onen smysl svatých dogmat stále podržet, který jednou svatá Matka Církve prohlásila a nesmí se od onoho smyslu upustiti pod zdánlivou zámlinkou a jménem hlubšího porozumění" (Konstit. „Dei Filius“, kap. 4).

Neboť vědomí jednotlivců, aspoň některých z nich, působí na vědomí kolektivní; toto pak zase působí na ty, kteří jsou nositeli autority, a nutí je smlouvy uzavírat a je také dodržet.

Promluva sv. Josemaría Escrivá z 1. neděle postní ze dne 2. 3. 1952

2. část

uspořádal P. Vít Uher

Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě (Lk 9,23). Kristus nám to říká znovu, septá to každému jakoby do ucha: *den co den kříž. Nejen v době pronásledování, píše svatý Jeroným, nebo když se naskytne příležitost k mučednictví, ale v každé situaci, při každém dile, při každé myšlence a každém slově musíme zapřít to, co jsme byli předtím, a vyznat to, co jsme teď, neboť jsme znovuzrozeni v Kristu.* Tyto myšlenky jsou v podstatě jen ozvěnou slov apoštola: *Byli jste kdysi ovšem tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž (záleží) ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v (životě podle) pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu (Ef 5,8–10).* Obrácení je záležitostí jediného okamžiku, posvěcení je záležitostí celého života. Božské semeno lásky, které do nás Pán vložil, chce růst, projevit se ve skutcích a přinášet plody, které jsou Pánu v každé době milé. Proto musíme být připraveni znovu začít a v každé nové situaci, do níž nás život postaví, znovu najít světlo a sílu prvního obrácení, připravit se důsledným zpytováním svědomí a prosit Pána o pomoc, abychom lépe poznali jeho i sebe. Chceme-li se znovu obrátit, nemáme jinou cestu. *Exhortamur ve in vacuum gratiam Dei recipiatis (2 Kor 6,1)*, napomináme vás, abyste nepřijali milost Boží nadarmo. Boží milost nás v této postní době naplní, jestliže před ní neuzavřeme svá srdce. Musíme být schopni ji přijmout, ochotni skutečně se změnit, a ne si jen s milostí zahrávat. Nerad mluvím o strachu, neboť to, co má motivovat křesťana, je Boží láska, která se nám zjevila v Kristu a učí nás, abychom milovali všechny lidi a celé stvoření; ale o odpovědnosti a vážnosti mluvit musíme. *Nemylte se, Bůh se nenechá posmívat (Gal 6,7)*, napomíná apoštol. Musíme se rozhodnout. Nejde o to, aby v našem životě hořely dvě svíce, které má – podle lidského názoru – každý člověk: jedna pro svatého Michaela a druhá pro ďábla. Svíčku pro ďábla musíme zhasit, a celý svůj život naopak zapálit, aby se stravoval ve službě Pánu. Budeme-li opravdu usilovat o svatost a budeme-li dost povolní, svěříme-li se Boží ruce, všechno dopadne dobře. Neboť Bůh je vždy, a zvláště v této době, ochotný dát nám svou milost – milost nového obrácení, polepšení našeho křesťanského života. V této postní době musíme vidět víc než jen libovolný úsek času, který se v liturgickém roce pravidelně vrací. Tento okamžik je neopakovatelný, je to nabídka Boží pomoci, kterou musíme přijmout. Pán k nám přichází a očekává od nás – teď a zde –, že se skutečně změníme. *Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis (2 Kor 6,2)*, v době příhodné jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti pomohl. Znovu slyšíme láskyplnou výzvu Dobrého pastýře: *Ego vocavi te nomine tuo (Iz 43,1)*, povolal jsem tě tvým jménem. Každého z nás volá jeho jménem, jak to dělávají ti, kdo nás milují. Vroucí Ježíšova láska k nám se nedá vyjádřit slovy. Zamyslete se se mnou nad tímto divem Ježíšovy lásky. Pán se chce s námi setkat, čeká u cesty, abychom ho nepřehlédli. Každého z nás osobně volá k sobě a mluví s námi o našich záležitostech, které jsou také jeho záležitostmi, a přivádí naše svědomí k lítosti tím, že je otevírá pro velkorysost a budí v nás přání být věrní a moci se nazývat jeho učedníky. Toto vroucí volání milosti zní jako láskyplná výčitka, která nás upozorňuje, že Pán na nás po celou tu dobu, kdy jsme ho svou vinou ztratili z dohledu, nezapomněl. Kristus nás miluje nesmírnou láskou, jaké je schopno jen božské Srdce. Podívejte se, jak naléhá: *Hle, teď je ta „doba příhodná“, hle, teď je ten „den spásy“ (2 Kor 6,2).* Slibuje ti slávu – svou lásku – a dává ti ji v dobu příhodnou. Volá tě; a ty? Co mu chceš za to dát, jak mu splatíš lásku, jak mu ji splatím také já, když jde kolem? *Ecce nunc dies salutis, hle, teď je ten den spásy.* V uších nám zní hlas dobrého pastýře: *Ego vocavi te nomine tuo, povolal jsem tě tvým jménem.* A my musíme odpovědět, lásku splatit láskou: *Ecce ego quia vocasti me (1 Sam 3,5).* Tady jsem, volal jsi mě – jsem pevně rozhodnutý, že tuto postní dobu nenechám uplynout, jako když teče voda po kameni – aniž by na něm zanechala stopy. Nechám se tou vodou proniknout, přetvořit; obrátím se, znovu se přimknu k Pánu a budu ho milovat, jak si přeje. *Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí (Mt 22,37).* Svatý Augustin dodává: *Co ještě zbývá z tvého srdce, abys mohl milovat sebe samého? Co zbývá z tvé duše, z tvého rozumu? Ex toto, říká, totum exigit te, qui fecit te – ten, který tě stvořil, od tebe vyžaduje všechno.*

Svatý otec o liturgii

V projevu k účastníkům kurzu, který Papežský institut sv. Anselma zorganizoval letos v lednu pro diecézní kněze zodpovědné za liturgické slavnosti, papež František mj. řekl:

Liturgii si nikdy plně neosvojíme, nikdy se jí nenaučíme jako pojmům, řemeslům, lidským dovednostem. Je to základní umění církve, které ji tvoří a charakterizuje.

Formace liturgií

Papež František uvedl: Liturgie je umění, jemuž je třeba se učit. Aby se liturgická reforma, kterou si přál II. Vatikánský koncil, mohla uskutečnit, musí diecéze, jednotlivé komunity, duchovní a další služebníky doprovázet magistr bohoslužeb spolu s ředitelem diecézní liturgické komise. Je to ona „*formace liturgií*“, o které papež mluví ve svém apoštolském listě *Desiderio desideravi*, protože „důstojnosti, jednoduchosti a řádu se dosahuje tehdy, když všichni postupně v průběhu let účasti na obřadu, tím, že ho slaví a žijí jím, pochopí, co mají dělat“. „Liturgie tak může být symfonií chvály, symfonií osvojenou z *lex orandi* církve“.

Docenit slavení ve farnostech

František vyzval účastníky kurzu: „Povzbud'te představené seminářů, aby co nejlépe předsedali liturgii, aby dbali na pronášení, gesta, znamení. „Člověk se učí každodenním pohledem na kněze, který umí předsedat, slavit, protože prožívá liturgii, a když slaví, tak se modlí,“ upřesňuje papež, který navrhuje „připravovat liturgii ve farnostech tím, že se zavedou malé školy liturgické formace, které by propojily bratrství, katechezi, mystagogii a slavení“. Je také dobré posílit celebrativní styl jednotlivých farností.

Péče o ticho

Nakonec papež žádá, aby se „dbalo na ticho“. Zvláště před liturgickým obřadem, který by se neměl považovat za „společenské setkání“, kde se mluví, povídá. Místo toho „je třeba pomoci shromáždění a koncelebrantům, aby se soustředili.“ Protože „ticho otevírá a připravuje na tajemství, umožňuje jeho přijetí, nechává zaznít ozvěnu slyšeného Slova“, je třeba ho znovu objevit a ocenit. Na závěr se František obrátil na kněze a doporučil jim, aby si připravovali krátké homilie, v nichž by věřícím nabídli nějakou myšlenku, nějaký obraz.

Lidé by si měli něco odnést domů. V Evangelii gaudium jsem to chtěl zdůraznit. A mnohokrát jsem to zopakoval... protože jednu věc nikdy dostatečně nepochopíme: homilie není přednáška, je to svátostina.

Homilie se připravuje v modlitbě, uzavírá papež, a musí být zamýšlena v apoštolském duchu.

Gertrud von Le Fort: VĚČNÁ ŽENA

zpracovala Mgr. Tereza Kahounová

část 7

(Životopisné údaje o autorce knihy jsou uvedeny v PL 352.)

Minulé zamyšlení jsme zakončovali myšlenkou, že i sponsa (nevěsta) mužova má být sponsou Kristovou, že náleží Bohu. Teprve z tohoto hlediska nabývá hluboký význam známý výrok svatého Pavla o ženině poddanosti vůči jejímu muži; právě tím, že v náboženském smyslu žádá podrobení, zajišťuje ženě vnitřní svobodu v oddání – vědomí, že patří Bohu, jí má chránit před ní samou! Nebezpečím ženy není totiž jen to, že se vzpírá oddat, i přemrštěné oddání – *mysterium caritatis* – se může zvrhnout. Přehnané oddání se muži hrozí ženě vždycky tam, kde se uvolnilo nebo rozbilo spojení k Bohu. Vztah ženy k muži pohlcuje v takovém případě i to, co je Božího. V ženině vztahu k muži nastává pak táž poušť a definitivní bezvýhodnost, kterou jsme už i v kultuře jen čistě pozemského rázu poznali jako smrtelnou – v takové kultuře se obráží jen deformované *mysterium caritatis*. Pravda, která se naší doby vůbec nejvíc týká, je tedy pravda, že bez věčných vazeb ztrácíme nejen věčnost, ale i časnost. Pro ženu minulé epochy to znamená, že z toho, co se v první chvíli zdálo být pomužštěním ženy, se při bližším přihlédnutí vyklubala často bezuzdná ženskost. Existuje i jistá pokora ženy, která muže zrazuje a přímo ho vydává všanc jeho vlastní pyšle! Takzvaná „pomuzštělá“ žena představuje jen jakousi zvláštní odrůdu ženy, oddané muži už nikoliv v duchu božského řádu. Božský řád, který platí všude a v každé situaci, kde se muž a žena setkávají, je právě *mysterium caritatis* v jeho hluboké vzájemnosti dávání a přijímání. Tam, kde končí žena, která se oddává muži už nikoliv božském řádu, začíná žena, která se muži odírá, nebo která mu naopak se vším všudy propadla.

Žena muži propadlá se už neoddává, ta se dává všanc – nemá už co dát, není už druhou půlkou muže, přestává po této stránce existovat. Tím se výlučně přimyká k druhému pólu, vyrazuje vlastní pól: *mysterium caritatis* v jeho hluboké vzájemnosti pohasíná, a tím pohasíná i plodnost vztahu. Vyrazení ženy v duchovní linii muže má též následek, s jakým se setkáváme, když se hroubí ona manželství.

Dnes dosáhlo ženské hnutí svých cílů – stojíme už nikoliv tváří v tvář jeho boji, ale jeho výsledkům. Žena se velmi šťastně uplatňuje v mnoha oborech, které byly kdysi přístupny jen mužům, ať už jako učitelka, lékařka, advokátka, sociální pracovnice, ba dokonce i jako docentka se může vykázat výkony, které vyžadují naší úcty a vděčnosti tím, že znamenají doplněk působení mužova. Ale jako každý světský pokrok i tento pokrok je podoben tragice – od té doby, co se prosadil zmíněný vývoj, chybí ve stále větší míře síly, které byly ochotné zasáhnout v původních ženských povoláních. V katolických řádech věnujících se ošetřování nemocných, v ústavech vyžadujících zdravotní sestry, v charitách se ozývají hlasité stížnosti, že se nedostává láskyplných ochotných ženských rukou, a přetížené hospodyně a matky už rovněž nenacházejí pomocné ruce, jež by se ujaly krásné, původní domácí práce ženy. V tom je zcela jistě jedna z příčin, které vysvětlují dnešní úpadek kultury. Žádný vědec, žádný umělec nemůže plnit poslání, jež je mu uloženo, jestliže se o jeho běžné, všední potřeby nestarají nesobecké ženské ruce; ani sebegeniálnější lékař neuzdraví své pacienty, nemá-li věrnou ošetřovatelku – žádná pospolitost se nemůže rozvíjet, žádný domov nemůže představovat místo bezpečí, chybí-li tichá péče sloužících ženských rukou. Jedině ženě se může podařit odstranit onen sklon k neosobnosti, chladné schéma pouhé organizace, na které churaví náš dnešní život. Samozřejmě že vedle požadavku, vznašeného na ženu, je na místě požadavek muži, aby ženě, jejíž pomoc hledá, ulehčoval a oplácel jí úlevami, jež jsou přiměřené dnešnímu životu. Kolik žen, které dříve mohly rozdávat své síly dle libosti, se dnes musí starat o zehudlé rodiče a příbuzné.

Žena nemá jinou možnost vrhnout na misku vah význam druhé poloviny jsoucna, než možnost, že touto druhou polovinou také skutečně bude – že se rozpomene na prasíly a původní roli ženství. Co je však v tomto rozhodujícím okamžiku skutečně ženským povoláním, to neurčuje ani svévole mužova ani svémocná zdrženlivost ženy, o tom platí slavný výrok svatého Augustina: „Miluj Boha, a čiň, co chceš.“ O ženě, vázané svým „fiat mihi“ (staň se mi), se dá, ať je kdekoliv, v pozmeněném a přece v podstatě stejném významu říci: „Buď v pravdě ženou a čiň, co chceš.“

Prof. ThDr. Václav Wolf

Narodil se 1. března 1937 v Praze. V r. 1955 složil maturitní zkoušku na střední všeobecně vzdělávací škole. Vstoupil do kněžského semináře a studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze se sídlem v Litoměřicích, kterou absolvoval r. 1960. Téhož roku přijal 26. června kněžské svěcení. Až poté absolvoval dvouletou vojenskou službu, po níž nastoupil do duchovní správy: v letech 1962–1966 byl kaplanem v několika pražských farnostech. V téže době absolvoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě (CMBF) v Litoměřicích doktorské studium, v jehož závěru obhájil disertaci *Čas – významný činitel v soudobé křesťanské teologii*. Od dubna 1967 pak působil jako asistent při katedře biblic-

kých studií.

V letech 1971 - 1977 působil jako docent filosofie a dogmatiky na CMBF. V r. 1977 byl z politických důvodů z této funkce propuštěn. Po roce 1979 opět směl působit v duchovenské službě na území Prahy 10. 2. ledna 1990 byl nejprve jmenován řádným profesorem dogmatické teologie při katedře věrouky CMBF, následně přenesené na nově vzniklou Katolickou teologickou fakultu Univerzity (KTF) Karlovy a 6. ledna jmenován do funkce děkana téže fakulty.

Od počátku svého působení ve funkci se dle svých slov snažil o to, aby KTF byla naprosto standardní katolickou teologickou fakultou řídicí se důsledně církevními směrnici. Namísto přirozené vědecké práce však musela fakulta i její děkan čelit od počátku útokům, které se snažily dokázat, že fakulta je ultrakonzervativní, odmítající většinu koncilních reforem, brání ve studiu ženám apod. Pod tlakem zvenčí nakonec došlo k tomu, že na žádost kardinála Vlka byl prof. Wolf z pozice děkana v roce 1997 odvolán.

6. května 2002 mu Velký kancléř fakulty Mons. Miloslav Vlk odebral *kanonickou misi*. V letech 1987-2010 byl děkanem kolegiální kapituly Všech svatých na Hradě pražském a rektorem téhož kostela. Tentýž kostel byl v roce 2004 kardinálem Vlkem uzavřen pro veřejnost a prof. Wolf **byl roku 2005 ustanoven výpomocným duchovním ve farnosti při kostele sv. Prokopa v Praze na Žižkově**. V lednu 2012 se stal čestným kanovníkem Kolegiální kapituly Nanebevzetí Panny Marie na Karlštejně.

Byl členem několika mezinárodních teologických společností, publikoval množství prací a monografií z oblasti dogmatické teologie a teologie dogmatu v barokní době. Přednášel na mnoha zahraničních univerzitách (Evropa, Asie, Amerika, Austrálie). Publikoval množství časopiseckých studií, zejména prostřednictvím *Via, Duchovní pastýř* a množství dalších příspěvků ve sbornících.

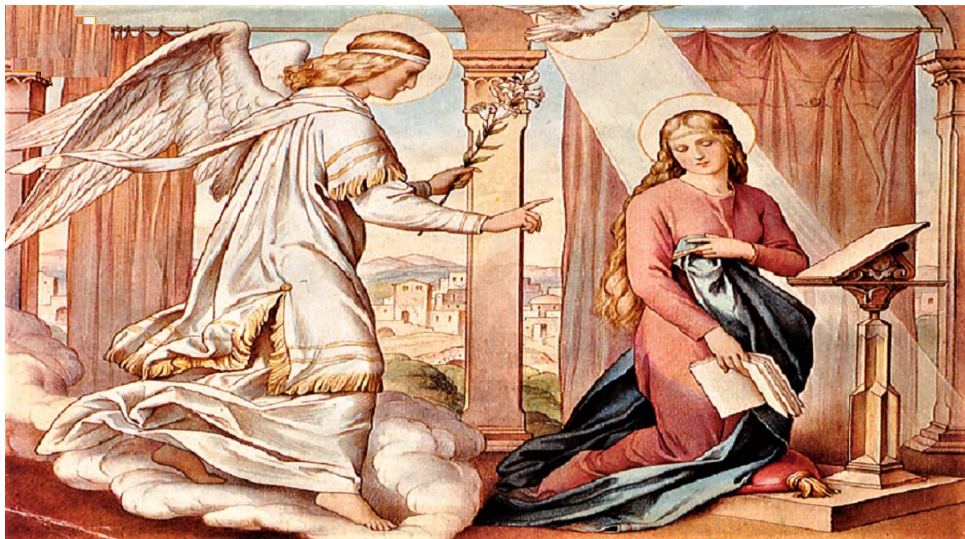
Zemřel 25. dubna 2019 po krátké nemoci.

z internetových zdrojů zpracoval -AJ-

*Kéž ho Pán přijme do náruče svého nekonečného milosrdenství
a ukáže mu zřejmým způsobem všechna tajemství,
která se tento jeho služebník snažil poznávat a hájit.*

R. I. P.

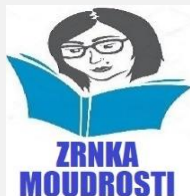
SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

V sobotu 25. března oslavíme s celou Církví Slavnost Zvěstování Páně. Budeme mít před očima událost popisovanou evangelistou Lukášem v jeho evangeliu. Tato slavnost se slaví devět měsíců před Vánoci a ukazuje na vtěleného Krista.

ET VERBUM CARO FACTUM EST – A SLOVO SE STALO TĚLEM.

Andělova slova *Zdravas, Maria, milosti plná* od té doby opakuje Církev po celém světě téměř nepřetržitě a bude je opakovat až do konce světa jako dík za to, že Druhá božská osoba se stala člověkem, přebývala mezi námi a znovu nám tak otevřela cestu do nebe, kterou jsme si sami zavřeli.

NEZAPOMÍNEJME NA TO - ZVLÁŠTĚ V TENTO DEN.

**Není láska, v čem není pravda.
Není pravda, v čem není láska.**

papež Jan Pavel II.

**Z mnoha lidí se nestanou křesťané jen proto,
že není nikdo, kdo by z nich křesťany udělal.**

sv. František Xaverský

Malá liturgika – BŘEZEN 2023

pondělí 6. března: Východní liturgie (Petr Chvátal)
pondělí 20. března: Eucharistické pobožnosti

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

19. (20.) března

SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA

hymnus *Caelitum Ioseph*

¹ Ty Josefe, všech nebešťanů skvoste,
naděje naše, sloupe světa pevný,
vlídně slyš prosby, jež ti v písni prosté
zpívá lid věrný.

² Snoubenku vzácnou dal ti, svatou Pannu,
Tvůrce, jenž otcem Slova zvat tě přál si,
on také toužil, abys pomáhal mu
i v díle spásy.

³ Na Spasitele v chlévě zrozeného,
o kterém pěli už proroci dávní,
blaženě patříš, jemu s Matkou jeho
klaníš se první.

⁴ On, Bůh, Král králů, mocný světa vládce,
na jehož pokyn peklo v hrůzné mdlobě
trne a jemuž slouží nebe v lásce,
poddán je tobě.

⁵ Trojici Boží budiž věčná chvála,
že nesmírnou ctí obdařila tebe.
Pro zásluhy tvé kéž by i nám dala
odměnou nebe. Amen.

25. března

SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

hymnus *O lux salutis*

¹ Zvěst spásy hlásá svítání,
když anděl Panně oznámí,
že se již splní proroctví
a zem se zaskví radostí.

² Z věčného lůna Otcova
věčný Syn Boží vychází,
teď se v proud času vydává,
na zemi matku vybral si.

³ Ty Pravdo v těle počatá,
závojem Panny ukrytá,
zjevená srdcím nevinným,
naplň nás blahým světlem svým.

⁴ Ty, jež se s myslí pokornou
nazýváš Boží služebnou.
Královno nebes zářivých,
buď ochránkyní věrných svých.

⁵ Buď sláva tobě, Ježíši,
zrozený z Panny nejčistší,
i Otci, Duchu milosti
po všechny věky věčnosti. Amen.

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE LISABON 2023

setkání mladých lidí z celého světa s papežem

Uskuteční se ve dnech 1. – 6. srpna 2023.
Pro poutníky se připravuje bohatý program.

Více na www.svetovednymladeze.cz

<p>EUCCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.</p>	<p>MODLITBA RŮŽENCE Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.</p>
<p>KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.</p>	<p>SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55, září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i></p>
<p>CÍRKEVNÍ SNATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).</p>	<p>SVÁTOST BÍRMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Žájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.</p>
<p>SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).</p>	<p>CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.</p>
<p>VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ</p> <p>1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45 2. 2. ročník ZŠ: út 16:45 3. 3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15 4. 4. – 8. ročník ZŠ : čt 16:15 5. 9. ročník ZŠ + středoškoláci: pá 15:15</p> <p>Bližší informace na webových stránkách farnosti. nebo e-mailem: MiladaProvinska@seznam.cz , tel +420721128119</p>	

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

<p>BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)</p>	<p>HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00</p>	<p>POLEDNÍ ATELÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)</p>
<p>MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. 1. a 3. pondělí v měsíci říjen - duben 18:45-20:00</p>	<p>MODLITEBNÍ SKUPINA Setkání: 2. pondělí v měsíci v 19:00.</p> <p>ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.</p>	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

další informace: **webové stránky farnosti: <http://farnost-zizkov.cz/>**

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO

stav ke dni 28. 2. 2023:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 179 329,27
sbírka na splácení úvěru – **ÚNOR 2023:** Kč 16 153,-

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

QR platba - možnost přispět
na různé potřeby farnosti

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 358 – BŘEZEN 2023

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov
Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.
NEPRODEJNÉ.